

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jarmily Urbanovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobcov - **1. M. T.**, bytom B., **2. Ľ. T.**, bytom B., oboch zastúpených **JUDr. Ľ. B.**, advokátkou so sídlom K., proti žalovanému **Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky**, Bratislava, Chlumeckého 2, za účasti vedľajšieho účastníka **JUDr. I. T.**, advokáta so sídlom R., správcu konkurznej podstaty úpadcu J., spol. s r. o. v konkurze so sídlom M., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. LPO-1949/2006/BA z 26. júna 2006, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/322/2007-86 z 14. októbra 2009, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/322/2007-86 z 14. októbra 2009 **z m e ň u j e** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. LPO-1949/2006/Ba z 26. júna 2006, ako aj rozhodnutie Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici č. P 11/2006 zo dňa 03.03.2006. Týmto rozhodnutím Katastrálny úrad v Banskej Bystrici vyhovel protestu Krajskej prokuratúry Banská Bystrica č. Kd 2129/05-7 zo dňa 13.12.2005 v zmysle § 24, § 26, § 27 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) a zrušil rozhodnutie Správy katastra Banská Bystrica č. V-3441/2003 zo dňa 25. júna 2005, ktorým správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - bytu č. X. do katastra nehnuteľností.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zrušenie rozhodnutia o povolení vkladu vlastníctva v prospech žalobcov (č. V-3441/2003) na základe prokurátorského protestu z dôvodu údajnej potreby vyčkania na právoplatnosť rozhodnutia o časovo predchádzajúcom a zjavne nedôvodnom návrhu na vklad (č. V-237/2003) v nijakom ohľade neprispelo k nastoleniu zákonnosti v prejednávanej veci, naopak vytvorilo priestor pre ďalšie obštrukcie pri realizácii práva žalobcov na odkúpenie nájomného bytu za podmienok upravených bytovým zákonom, ako to napokon veľmi presne konštatovala už Správa katastra Banská Bystrica pri predložení podaného protestu nadriadenému Krajskému úradu Banská Bystrica. K otázke právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C 53/00-449, keďže sa argumentácia žalovaného v napadnutom rozhodnutí zhodovala s tvrdeniami žalobcov, nebolo potrebné, aby krajský súd k tejto veci zaujímal osobitné stanovisko. K otázke, či rozhodnutie o vyhovení protestu prokurátora a zrušení právoplatného rozhodnutia správy katastra o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti a vrátení veci správe katastra na ďalšie konanie podlieha súdnemu prieskumu. Krajský súd uviedol, že takéto rozhodnutie nepochybne zasahuje do právneho postavenia žalobcov a je spôsobilé ukrátiť ich na ich právach, pretože právoplatným zrušením rozhodnutia o vklade sa dotknutým osobám odnímajú už raz právoplatne priznané účinky nadobudnutia vlastníctva k nehnuteľnosti. Takéto rozhodnutie preto zo súdneho prieskumu podľa § 247 a nasl. OSP vylúčiť nemožno. Z týchto dôvodov, krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie ako i prvostupňové rozhodnutie vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto bolo potrebné obidve rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP zrušiť a vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a vzhľadom na úspech v konaní priznal žalobcom náhradu trov vynaložených na súdnom poplatku za žalobu v sume 331,50 eura. Žalobcom nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia advokátom, nakoľko si právna zástupkyňa tieto trovy nevyčísľila.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa zmeny napadnutého rozsudku krajského súdu a zamietnutia žaloby. Poukazoval na ustanovenie § 41 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších

predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“), podľa ktorého sa práva k tej istej nehnuteľnosti zapisujú v poradí, v akom sa správe katastra doručili zmluvy, verejné listiny alebo iné listiny o vzniku, zmene alebo zániku práva k nehnuteľnosti na zápis do katastra. Toto ustanovenie zakotvuje zásadu priority zápisov, ktorá spočíva v tom, že práva k tej istej nehnuteľnosti musia byť zapísané v poradí, v akom bola zmluva, verejná listina alebo iná listina na správu katastra doručená. V danom prípade predmetná nehnuteľnosť - byt č. X. bola predmetom kúpnej zmluvy, o ktorej sa rozhodovalo v konaní č. V - 237/2003 na Správe katastra Banská Bystrica, pričom v čase vydania rozhodnutia č. V - 3441/2003 nebolo a ani k dnešnému dňu nie je rozhodnutie č. V - 237/2007 právoplatné. Žalovaný tvrdil, že pokiaľ nie je právoplatne rozhodnuté vo veci zápisu práva z listiny doručenej ako prvej, nemôže správny orgán rozhodnúť o zápise práva k nehnuteľnosti z listiny doručenej správe katastra ako druhej. Správa katastra až po právoplatnom ukončení konania o vklade práva č. V - 237/2003 rozhodne o návrhu na vklad doručený správe katastra ako druhý v poradí, t. j. návrh na vklad pod č. V- 3441/2003.

Ďalej žalovaný poukazoval na to, že aj keď v danom prípade bola splnená podmienka ustanovená v § 247 ods. 2 OSP, nebola splnená podmienka ustanovená v § 244 ods. 3 OSP a to, že musí ísť o rozhodnutie správneho orgánu vydané v správnom konaní, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti žalobcov, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcov dotknuté. Rozhodnutím žalovaného totiž neboli žalobcovia priamo ukrátení na svojich právach, pretože vyhovením protestu prokurátora a zrušením rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu č. V – 3441/2003 sa vec vrátila do štádia, kedy bude prvostupňový orgán opätovne rozhodovať o návrhu na vklad a až takéto rozhodnutie, či už pozitívne alebo negatívne, je spôsobilé vyvolať zákonom predpokladané účinky s priamym dosahom na práva alebo povinnosti žalobcov, ktoré podlieha preskúmvaniu v súlade s § 244 a nasl. OSP. V tejto súvislosti žalovaný poukazoval na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 1Sžo/42/2008. Taktiež poukazoval na rozsudky Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/316/2006–38, 1S/318/2006-50 a 2S/319/2006-56, ktorý žaloby v obdobných veciach zamietol.

Žalobcovia vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadali napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Uviedli, že nesúhlasia s názorom žalovaného, že zápis vlastníckeho práva k bytu č. X. vykonaný v konaní pod č. V - 3441/2003 bol vykonaný v rozpore s ustanovením § 31 ods. 1 až 3 a § 41 ods. 2 katastrálneho zákona a súhlasia s názorom krajského súdu, ktorý uviedol, že *„vzhľadom na to, že o návrhu žalobcov na vklad vlastníckeho práva dňa 14.08.2003 (V-3441/2003) rozhodol správny orgán až po zamietnutí návrhu na vklad v konaní V- 237/2003, konal podľa názoru súdu v slade s ustanovením § 41*

ods. 2 katastrálneho zákona. Rozhodol najprv o tomto návrhu tak, že ho zamietol a až po oboznámení sa so záväzným právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tejto veci... následne rozhodoval o návrhu žalobcov v konaní V - 3441/2003“. Žalobcovia uviedli, že žiadny z konajúcich orgánov sa doteraz nezaoberal v žalobe namietanou otázkou absolútnej neplatnosti právneho úkonu – zmluvy, ktorá mala byť predmetom vkladového konania V- 237/2003. Absolútnu neplatnosť zmluvy, ktorá bola predmetom konania V- 237/2003 konštatoval Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku č. 23S/164/2003 zo dňa 21.01.2004 a Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku č. 1Sž-o-KS 91/04 zo dňa 02.12.2004 a v konečnom dôsledku opakovane aj v rozsudku č. 5Sž-o-KS 7/2006 a v čase rozhodovania o povolení vkladu vlastníckeho práva k bytu žalobcov už túto neplatnosť mala správa katastra preukázanú a potvrdenú. Ďalej žalobcovia zdôrazňovali, že absolútna neplatnosť nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona a pôsobí od počiatku, jej účinky pôsobia definitívne, aj keby dôvod neplatnosti právneho úkonu dodatočne odpadol a takýto úkon nemožno dodatočne zhojiť ani konvalidovať. Za takéhoto právneho stavu podľa názoru žalobcov neplatný právny úkon nemohol vyvolať žiadne právne ani procesné účinky, a preto v danom prípade ani nemohla vzniknúť žiadna prioritná práva ani listiny. Ďalej uviedli, že samotná prioritná doručených listín je v danom prípade pre rozhodovanie nedostačujúca, pretože zásada priority zápisov v sebe obsahuje aj prioritu práv. Poukazovali na to, že pokiaľ by teraz konajúci súd potvrdil postup katastrálneho úradu, a teda aj právny názor vyslovený v proteste prokurátora ako správny, poskytol by právnu ochranu nikdy neexistujúcim právam iného subjektu a poškodil by vlastnícke právo žalobcov a konal by tak v rozpore nielen s ich právom na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd), ale aj s jednotlivými ustanoveniami OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného treba považovať za dôvodné.

Predovšetkým Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) zdôrazňuje, že predmetom preskúvacieho konania v danej veci je zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov vydaných na základe vyhovenia protestu prokurátora.

Protest prokurátora je právnym prostriedkom, ktorým prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy [§ 21 ods. 2 písm. a/ zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“)].

Konanie o proteste prokurátora je osobitné konanie, v ktorom sa rozhoduje, či všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným orgánom verejnej správy, opatrením alebo rozhodnutím bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis. Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie o proteste prokurátora sa primerane vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (§ 24 zákona o prokuratúre).

Proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať alebo podať rozklad; na konanie o odvolaní alebo rozklade proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (§ 27 ods. 1 písm. c/ zákona o prokuratúre, § 69 ods. 4 správneho poriadku).

Podľa § 69 ods. 1 správneho poriadku, ak sa protest prokurátora podal na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, môže tento orgán sám svoje rozhodnutie, proti ktorému protest smeruje, zrušiť alebo nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu.

Inštitút protestu prokurátora ako jeden zo špecifických prostriedkov dozoru prokuratúry slúži predovšetkým na nápravu nezákonných rozhodnutí orgánov verejnej správy - na odstraňovanie právnych pochybení, ktoré vznikli v príslušnom konaní. V rámci tohto dozoru prokuratúra uplatňuje svoju pôsobnosť vo vzťahu k orgánom verejnej správy tým, že podaním protestu prokurátora možno vyvolať preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu (ale nie priamo jeho zmenu alebo zrušenie). Podaním protestu prokurátora vzniká právny vzťah medzi správny orgánom a prokurátorom. Základným obsahom tohto vzťahu je právo prokurátora žiadať vybavenie protestu (zrušiť právoplatné rozhodnutie alebo ho nahradiť novým, ktoré bude v súlade so zákonom a s ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi) a povinnosť správneho orgánu rozhodnúť o proteste prokurátora. Treba zdôrazniť, že od podania protestu až do vydania rozhodnutia o proteste nevzniká právny vzťah medzi

účastníkmi konania a konajúcim správnym orgánom ani medzi účastníkmi konania a prokurátorom - podanie protestu sa uskutočňuje nezávisle od vôle účastníka, a to aj vtedy, ak dal k takému konaniu podnet.

Správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal, má dve možnosti – buď protestu prokurátora vyhovie alebo mu nevyhovie, resp. mu vyhovie iba čiastočne.

V prvom prípade ide o špeciálny prípad autoremedúry, pri ktorom sa nevyžaduje súhlas účastníkov konania. Účastník konania má ale zákonné právo podať proti rozhodnutiu o proteste prokurátora riadny opravný prostriedok (§ 69 ods. 4 správneho poriadku).

Keďže predmetom odvolania (rozkladu) je rozhodnutie o proteste prokurátora, t. j. len rozhodnutie vydané v konaní upravenom v § 69 správneho poriadku, v odvolaní (rozklade) nie je možné napadnúť rozhodnutie vydané v správnom konaní o základe veci. Odvolanie sa teda pripúšťa len v otázke, či sa protestu prokurátora malo alebo nemalo vyhovieť.

To isté platí aj pre súdne preskúmovacie konanie podľa piatej časti OSP.

Jednou z podmienok postupu podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodnutie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“, t. j. preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správnych orgánov je, že návrhom napadnutým rozhodnutím a postupom správneho orgánu došlo k ukráteniu na právach tej fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá tento návrh podáva (§ 247 ods. 1 OSP), ako aj, že ide o rozhodnutie, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 OSP).

V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. III. ÚS 43/03, I. ÚS 3/01, I. ÚS 37/95) požiadavka zakotvená v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (podľa ktorého *kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak; z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.*) tiež nemôže byť závislá od toho, v akom type (druhu) správneho konania (riadneho alebo mimoriadneho) sa rieši spor o právo, ktorý vzhľadom na svoju povahu nemôže byť vylúčený z právomoci súdu.

Z týchto dôvodov môže byť predmetom preskúmania súdom aj právoplatné rozhodnutie správneho orgánu vydané v konaní, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora. Predmetom preskúmania súdom v tomto prípade však môžu byť len rozhodnutia vydané v konaní o proteste prokurátora, nie pôvodné rozhodnutie správneho orgánu, ktoré bolo protestom prokurátora napadnuté; úlohou súdu v takomto preskúmvacom konaní nie je riešiť otázku zákonnosti predchádzajúceho rozhodnutia z hľadiska ich obsahu.

Nakoľko ustanovenie § 247 ods. 2 OSP dovoľuje všeobecným súdom, aby v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmali len tie rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov a žalobcovia sa domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného v konaní o proteste prokurátora, predmetom preskúmania súdom v prejednávanej veci mohla byť len zákonnosť tohto rozhodnutia resp. aj zákonnosť rozhodnutia Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora, a to z hľadiska, či protestu prokurátora malo alebo nemalo byť vyhovené.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení účinnom v rozhodnom čase, práva k nehnuteľnostiam sa vpisujú do listu vlastníctva a do súboru popisných informácií katastra, tým sa stávajú hodnovernými, prípadne aj záväznými údajmi katastra.

Podľa § 41 ods. 2 katastrálneho zákona, práva k nehnuteľnostiam (odsek 1) sa zapisujú v poradí, v akom sa správe katastra doručili návrhy na zápis do katastra, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Z obsahu pripojeného spisového materiálu mal najvyšší súd za preukázané, že návrhom zo dňa **14.08.2003** podaným o 10:45 hod. na Správe katastra Banská Bystrica žiadali žalobcovia v 1. a v 2. rade o povolenie vkladu bezpodielového spoluvlastníctva k bytu č. X. na 8. poschodí bytového domu na M., súpisné číslo X. na postavenom na pozemku parc. č. X.X. v k. ú. Banská Bystrica a k spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach označeného bytového domu, k pozemku zastavanom bytovým domom a k príľahlému pozemku parc. č. X.X. o veľkosti 7212/441012, pričom tento návrh bol zaevidovaný pod č. V-3441/2003.

Ďalej mal najvyšší súd za preukázané, že v tom čase už na Správe katastra Banská Bystrica prebiehalo konanie o povolení vkladu k štyridsiatim šiestim bytom v bytovom dome súp. č. X. na pozemku parc. č. X., k im prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a príslušenstve k bytovému domu a k zastavanému a príhľámu pozemku parc. č. X.X. na základe zmluvy o prevode vlastníctva štyridsaťšesť bytov z 03.07.2002, ktorú uzavreli spoločnosť J., s. r. o. ako predávajúci a spoločnosť P. & Y. A., s. r. o. ako kupujúci. Návrh na vklad na základe tejto zmluvy bol doručený Správe katastra Banská Bystrica dňa **27.01.2003** a bol zaevidovaný pod č. V-237/2003. Správa katastra tento návrh v celom rozsahu zamietla, a to rozhodnutím zo dňa 19.08.2003 č. V-237/2003. Na základe odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 02.12.2004 sp. zn. 1Sž-o-KS 91/04 toto rozhodnutie zrušil a vrátil správe katastra na ďalšie konanie. V ďalšom konaní Správa katastra Banská Bystrica rozhodnutím zo dňa 21.07.2005 č. V-237/2003 návrh na vklad čiastočne zamietla, a to ohľadne prevodu vlastníctva k dvadsaťjeden bytom, medzi ktorými bol aj byt č. X. na 8. poschodí bytového domu a ohľadne zostávajúcich dvadsaťpäť bytov konanie prerušila. Proti rozhodnutiu č. V-237/2007 zo dňa 21.07.2005 do časti o zamietnutí návrhu na vklad podali účastníci zmluvy odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici pod č. k. 24Sp/26/2005-22, ktorý rozsudkom zo dňa 10.11.2005 rozhodnutie správy katastra potvrdil. Tento rozsudok bol ako vecne správny potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Sž-o-KS-7/2006 zo dňa 25.01.2007. Následne bolo katastrálne konanie o návrhu na vklad č. V-237/2007 na základe späťvzatia návrhu zastavené dňa 16.05.2007. Z uvedeného je preto nepochybné, že konanie vedené na Správe katastra Banská Bystrica pod č. V-237/2007 bolo právoplatne skončené až týmto dňom.

Vzhľadom k tomu, že o návrhu na vklad vedenom pod č. V-3441/2003, ktorý bol doručený správe katastra ako druhý v poradí bolo rozhodnuté dňa 25.06.2005, čiže skôr ako bolo právoplatne skončené konanie o prvom návrhu k totožnej nehnuteľnosti vedenej na správe katastra pod č. V-237/2003, bol protest prokurátora dôvodný. Správa katastra Banská Bystrica totiž porušila právnu normu ustanovenú v § 41 ods. 2 katastrálneho zákona, keď povolila vklad vlastníckeho opráva k nehnuteľnosti na základe návrhu doručeného na správu katastra ako druhý v poradí skôr, ako bolo právoplatne rozhodnuté o návrhu na vklad vlastníckeho práva doručeného správe katastra ako prvého v poradí, čím porušila zásadu prioritu zápisov do katastra nehnuteľnosti.

V danom prípade podľa názoru najvyššieho súdu nie je právne relevantné, že správa katastra rozhodla až po zamietnutí návrhu na vklad podanom spoločnosťami J., s. r. o. a P. & Y. A., s. r. o., ktorý návrhu žalobcov časovo predchádzal (V-237/2003), rozhodujúcim v danej veci je, že toto rozhodnutie (V-237/2003) nebolo v čase rozhodovania o návrhu č. V 3441/2003 právoplatné. Napokon nemožno ponechať bez povšimnutia skutočnosť, že rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 13C/53/00-499 zo dňa 02.04.2003, ktorým bol nahradený prejav vôle predávajúceho spoločnosti J., s. r. o. v zmluve zo dňa 13.08.2003, ktorá bola predmetom návrhu na vklad č. V-3441/2003, bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/33/06-841 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vychádzajúc z obsahu protestu prokurátora, ktorý odôvodnil tým, že boli porušené stanovenia § 41 ods. 2 a § 31 ods. 1, 2, 3 katastrálneho zákona a ustanovenia § 3 ods. 1 a 4 správneho poriadku, ani odvolací súd nezahliadol nijaký dôvod, pre ktorý by nemalo byť protestu prokurátora vyhovené.

Krajský súd v Bratislave preto pochybil, keď napadnuté rozhodnutie ako aj rozhodnutie Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací z týchto dôvodov napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta prvá OSP a § 220 OSP zmenil tak, že žalobu zamietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s poukazom § 151 ods. 1, 2 OSP tak, že žalobcom nepriznal ich náhradu, pretože neboli v tomto konaní úspešní, žalovanému preto, že mu žiadne trovy nevznikli a vedľajšiemu účastníkovi preto, že ich náhradu neuplatnil.

Záverom pre úplnosť veci, najvyšší súd poukazuje na to, že krajský súd súdny poplatok žalobcovi nevyrubil správne pretože výška súdneho poplatku za žalobu v danom prípade nebola 10.000,- Sk, ako rozhodol krajský súd (výzva z 08.02.2008 – č. 1. 26), ale 2.000,- Sk (66,- eur), a to titulom poplatku z návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby podľa položky 10 písmeno a/ Sazobníka súdnych poplatkov ako Prílohy k zákonu č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch

a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Súdny poplatok vo výške 10.000,- Sk podľa položky 10 písmeno e/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako Prílohy k zákonu o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.06.2007 nebol poplatkom z návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby, ale išlo o *poplatok za konanie* o žalobách proti rozhodnutiam a postupom ústredných orgánov štátnej správy a iných orgánov s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, pričom pre platenie tohto poplatku v zákone o súdnych poplatkoch nie je (resp. nebol) určený ani poplatník (§ 2 ods. 1 a ods. 4 veta druhá zákona o súdnych poplatkoch) a povinnosť zaplatiť tento poplatok mohla vzniknúť až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa povinnosť zaplatiť poplatok uložila v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej (§ 5 ods. 1 písm. h/ zákona o súdnych poplatkoch).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 07. decembra 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková